

Avdekking Av Gud no 164

Det Indre Mennesket, Det Indre Livet

25 juli, 2020

Brian Kocourek, Pastor

La oss bøye våre hoder i bønn. Kjære Far, vi bare kommer inn foran deg, Herre, i det dyrebare Navnet til Din Sønn, Jesus Kristus, og under det dyrebare blodet som ble utøst for våre synder. Far, vi lever i en veldig vanskelig tid, en tid Herre, der verden blir adskilt fra deres normale aktiviteter. Gatene er tomme, parkene er tomme. Du ser ikke barn som leker, du ser ikke barn ute i det offentlige, og du ser ikke skoler som er åpne. Nøyaktig slik som det var da dødsengelen kom gjennom Egypt. Og Far, vi vet at Dødsengelen skal komme gjennom landet. Og denne gangen er den siste plagen en åndelig død. Og så Far, jeg ber bare om at du vil hjelpe oss Herre, når vi åpner Ditt Ord denne formiddagen, og leser fra det, Herre, at Du ville lede oss inn i hvordan vi skulle skjøtte våre liv og gjøre oss rede til oppstandelsestjenesten. Vi ber om det i Jesus Navn, amen.

64-0614M Avdekking av Gud 322. Nå til den fullkomne tjenesten fra Ham Selv; ikke en eller annen mann, ikke en eller annen denominasjon, som de har gjort ned gjennom den tidsalderen der, ser dere; men Ham Selv manifestert, manifesterer Seg Selv til løftet, og gjør **Lukas 17:28, Malakias 4, og så videre, **Hebreerne 13:8**, helt nøyaktig rett. På den tiden, hvilken tid skulle det være? **Når Abrahams kongelige Ætt venter på den Lovede Sønnen**. Og **alle forbilder må bli oppfylt. Og Gud Selv viste Seg** i form av et menneske, for Abrahams naturlige ætt, før ødeleggelsen, og **Jesus sa at den samme tingen ville skje for denne kongelige Ætten før den lovede Sønnen vender tilbake.****

Ja vel, så la oss nå bare se på hva han sier her. Broder Branham viser oss at det skal være en tilsynekomst av Gud til den Kongelige Ætten før vi møter den lovede Sønnen, akkurat slik som i det eksempelet som Gud ga til Abraham tilbake i **1. Mosebok 18**, hvor Gud viste seg for Sin profet, Abraham, før han kunne motta den lovede sønnen, Isak.

La oss nå bare selv lese dette i 1. Mosebok 18:1 Og ikke glem at han sa: **Og alle forbilder må bli oppfylt**. Så la oss lese nå for å se på forbildet.

1 Mosebok 18:1 Så åpenbarte **Herren** (det er Jehova) **seg for ham** (Abraham) i Mamres terebintelund, en gang han (Abraham) **satt i teltdøren midt på heteste dagen**.

2 Han (Abraham) **løftet sine øyne, og se, tre menn stod foran ham** (Abraham). Da han (Abraham) så dem, **løp** han (Abraham) dem i møte fra teltdøren, **bøyde seg til jorden**

3 og (Abraham) sa: **Herre** (Adonai), **dersom jeg har funnet nåde for dine øyne, så ber jeg deg, gå ikke din tjener forbi!**

4 La oss få hente litt vann så dere kan få vasket føttene, og hvile dere her under

treet.

5 La meg (Abraham) hente et stykke brød så dere kan styrke dere før dere drar videre - siden dere nå har lagt veien om deres tjener. Og de (de tre) sa: Gjør som du har sagt!

6 Da skyndte Abraham seg inn i teltet til Sara og sa: **Skynd deg**, ta tre mål fint mel, kna det og bak kaker!

7 Abraham **løp** også bort til buskapen og hentet en fin og god kalv, og gav den til tjenestegutten, som **skyndte seg** å lage den til.

8 Så tok han (Abraham) rømme og melk og kalven som **han** (Abraham) hadde gjort i stand, og satte det fram for dem. Og **han** (Abraham) stod hos dem under treet mens **de spiste**.

9 Og **de sa** til ham (Abraham): Hvor er Sara, din hustru? Han (Abraham) sa: Der inne i teltet.

10 Og han (Jehova) sa: **Jeg vil komme tilbake til deg i henhold til tiden for liv**, (Legg merke til at Gud forteller Abraham at han vil føre Abraham og Sara tilbake til tiden for liv, et levende morsliv, som er til en alder på omkring 16 til 20 år gammel.) og se, da skal Sara, din hustru, ha en sønn. Sara hørte dette i teltdøren, som var bak ham.

11 Nå var Abraham og Sara gamle, langt oppe i årene, og Sara hadde det ikke lenger på kvinners vis.

12 Derfor lo Sara ved seg selv og sa: **Skulle jeg, når jeg er blitt gammel, føle lyst - og min herre er også.**

Nå, her er den tingen som jeg vil at dere skal få tak i. Gud selv, Jehova hadde nettopp gitt et løfte til Abraham om at Han skulle endre legemene deres tilbake til tiden for liv, noe som betyr at Han bare lovet dem at Han skulle gjøre noe som aldri tidligere hadde blitt gjort. Og det er å bringe dem tilbake i alder, fra gammel til ung. Husk nå at broder Branham sammenlignet dette med den samme Gud Som er på scenen, og sa at sammenligningen må stemme overens for denne dagen. Jeg vil ikke at du skal glemme dette. Men Sarah lo inni seg selv og tenkte at dette løftet var umulig. Men ingenting er umulig for Gud som skapte himlene og jorden. Hvis Han kunne ta en klump med leire, og forme Adams legeme ut fra det, og puste en livsånd inn i det, da kunne Han helt sikkert ta noe opptørket gammel leire og omforme den til å bli ung og myk igjen. Jeg mener, jeg har gjort det selv. Jeg har tatt noe gammel leire, tilsatt litt vann og eltet det i hendene mine til det var mørt og smidig igjen. Og hvis jeg kan gjøre det, hvorfor kan ikke da Gud gjøre det. Men hun tvilte på det løftet.

Og her er saken. Gud kunne ha drept henne rett der, akkurat slik som han litt senere ville gjøre med Lots hustru. Jeg tror at Sarah kanskje har vært litt for løsmunnet her. Men broder Branham fortalte oss at det som hindret Gud fra å ødelegge denne hustruen til Abraham, var at Guds løfte til Abraham inkluderte hans hustru, Sarah. Først benektet Sarah at Gud kunne gjøre det, og så, da Gud spurte henne hvorfor hun lo, da løy hun for Ham.

Broder Branham sa i sin tale:

65-0221M Ekteskap Og Skilsmisse 245. ... Hvorfor drepte ikke Gud Sarah som satt der og **nektet** og **løy** Gud rett opp i ansiktet? Satt der som en dødelig Mann og spiste kjøtt, spiste brød og drakk melk, og Han sa: "**Hvorfor lo Sarah bak der**", **bak Ham i teltet**, Han hadde aldri sett henne, og sier: "**Hvordan kan dette ha seg?**"

246 Hun sa: "**Det sa jeg ikke!**" Åh, åh, du store! **Fortelle Gud at Han er en løgner, rett opp i ansiktet Hans? Men Han kunne ikke ta henne. Hvorfor? Hun var en del av Abraham. Amen. Han kunne ikke skade henne uten å skade Abraham.**

247 Nå, ser dere kvinner hvor dere hører hjemme. Og Bibelen sier: "**Dere kvinner, vær som Sarah, som kledde seg anstendig, levde sann og trofast mot sin ektemann, elsket ham så mye at hun ... hun kalte ham sin 'herre', en styrer, et eierskap**.

Jeg tror at dette er en tid en granskning, mine søstre. Dette er tiden for tilsynekomsten til den samme Gud som lovet til Abraham en lovet sønn. Og dette er den samme Herren Jehova som lovet oss at han ville ta oss opp for å møte Sin Sønn i lufthimlen. Han har kommet til syne for oss med det samme løftet om en legemlig forvandling slik som Han gjorde der i 1. Mosebok. Han er her med det samme løftet, og dere burde helst ta en selvransakelse hver dag, angående hvordan dere behandler ektemennene deres. Fordi den måten som du behandler ham på, er den måten som du også behandler Gud.

Og Sarahs evige destinasjon lå i det faktum at Gud ikke kunne drepe henne, fordi det ville ha skadet Hans sønn, Abraham. Så neste gang du hakker på mannen din, husk bare på at du gjør nøyaktig det samme som Sarah gjorde, direkte mot Gud.

13 Da sa Herren (Jehova) til Abraham: *Hvorfor ler Sara og sier: Skal jeg virkelig føde barn når jeg er blitt så gammel?*

14 Skulle noen ting være umulig for Herren? (Jehova) På den bestemte tid vil jeg komme til deg igjen, i henhold til tiden for liv, og da skal Sara ha en sønn.

15 Sara nektet og sa: Jeg lo ikke! For hun var redd. (Se nå, motivet hennes var frykt. Det er ikke en unnskyldning. Hun benektet løftet, lo av at det var mulig, og løy deretter om hennes fornektelse.) Da sa Han (Jehova): Jo, du lo!

16 Så brøt mennene opp derfra og tok veien mot Sodoma. Abraham gikk med dem for å følge dem på vei.

17 Da sa Herren (Jehova): Skulle jeg vel skjule for Abraham det jeg er i ferd med å gjøre?

18 Abraham skal jo bli et stort og mektig folk, og i ham skal alle jordens folk velsignes.

19 Jeg har utvalgt ham for at han skal befale sine barn og sitt hus etter seg at de skal følge Herrens vei og gjøre rettfærd og rett, slik at Herren (Jehova)

kan la Abraham få **det som han har lovet ham.**

20 Og Herren (Jehova) sa: **Klageropet over Sodoma og Gomorra er sannelig stort, og deres synd er sannelig umåtelig svær.**

21 Nå vil jeg stige ned og se om de på alle vis har handlet slik som det høres i det ropet som er kommet opp til meg, og **hvis ikke, vil jeg vite det.**

22 Så vendte mennene seg bort og gikk til Sodoma. Men **Abraham** ble fortsatt stående for Herrens (Jehovas) åsyn.

23 Abraham trådte nærmere og sa: **Vil du da rive bort den rettferdige sammen med den ugudelige?**

24 Kanskje er det femti rettferdige i byen. Vil du da rive dem bort? Vil du ikke bære over med stedet for de femti rettferdiges skyld som kunne være der?

25 Det være langt fra deg å handle på dette vis og slå i hjel den rettferdige sammen med den ugudelige, så det går den rettferdige på samme måte som den ugudelige. Slikt være langt fra deg! Skulle ikke all jordens dommer gjøre rett?

26 Da sa Herren (Jehova): **Dersom jeg finner femti rettferdige i byen Sodoma, vil jeg spare hele stedet for deres skyld.**

27 Abraham svarte da og sa: **Se, jeg har dristet meg til å tale til Herren, enda jeg er støv og aske.**

28 Kanskje kunne det mangle fem på de femti rettferdige? Vil du da ødelegge hele byen på grunn av disse fem? Han (Jehova) sa: **Jeg skal ikke ødelegge den dersom jeg finner førtifem der.**

29 Men han (Abraham) fortsatte å tale til Ham, og sa: **Kanskje det finnes førti der.** Han (Jehova) svarte: **Jeg skal ikke gjøre det - for de førtis skyld.**

30 Han (Abraham) sa da: **Å, Herren må ikke bli vred om jeg taler! Kanskje det finnes tretti der.** Han (Jehova) svarte: **Jeg skal ikke gjøre det hvis jeg finner tretti.**

31 Da sa han (Abraham): **Se, jeg har dristet meg til å tale til Herren. Kanskje der finnes tjue.** Han (Jehova) svarte: **For de tjues skyld skal jeg ikke ødelegge den.**

32 Da sa han (Abraham): **Herre, bli ikke vred om jeg taler bare denne ene gang til! Kanskje det finnes ti.** Han (Jehova) svarte: **For de tis skyld vil jeg ikke ødelegge den.**

33 Så gikk Herren (Jehova) bort, da han hadde **talt ut** med Abraham. Og **Abraham** vendte hjem igjen.

Nå, her har du et forhold mellom Gud og en av Hans sønner, Abraham. Og i dette forholdet, hvis du vil legge merke til hvor ydmykt Abraham nærmet seg denne forhandlingen med Gud. Det var ikke en forhandling for å få Gud til å ombestemme seg, slik så mange kristne gjør når de ber til Gud om bestemte ting. Men Abraham visste at Gud kom til å ødelegge Sodoma og alle innbyggerne, og derfor, Abraham forhandlet egentlig ikke, men han ønsker bare å vite hvor stor ødeleggelsen ville bli, og hvor mange som ville bli skånet. Han forsto at Lot var nede, men han nevnte aldri Lot for Gud, han ville bare vite om det ville være noen nåde før dommene falt.

La oss gå videre til:

64-0614M Avdekking av Gud 323. Legg merke til det gamle forhenget som skjulte Herligheten. De gamle grevlingskinnene, **det var ingen skjønnhet som en kunne glede seg over; heller ikke var Hans kjød**. Det var grunnen til at folk sa: **“En liten krumrygget Kar som det?”** Sannsynligvis tretti år gammel, og grå, og Hans skjegg grått, var ikke mye å se på. Bibelen sier: **“Det var ingen skjønnhet så vi kunne ha vår lyst i Ham.”** Han så ikke ut som en Konge, det gamle grevlingskinnet, men, åh, hva var på innsiden!

324 En liten flokk med “holy-rollers” som sitter sammen i en varm bygning som dette, kaller de dem, ikke mye skjønnhet å glede seg over, men hva er på innsiden! **Jeg er sikker på at det er skjult for mange hjerter. Ser dere. Ser dere? Ja vel.**

La oss se på Skriften, i Jesaja, for å se hvordan han beskrev Jesus, Guds sønn, og den tildekningen som Gud valgte å skjule seg selv bak.

Jesaja 53:1 Hvem trodde det budskap vi hørte? Og for hvem ble Herrens arm åpenbart?

2 Han (Guds sønn) skjøt opp som en kvist foran hans (Guds) åsyn, som et rotskudd ut av tørr jord. Han hadde ingen skikkelse og ingen herlighet. Vi så ham, men han hadde ikke et utseende så vi kunne ha vår lyst i ham.

La oss nå undersøke disse ordene som Gud talte om sin sønn gjennom profeten Jesaja. Den forteller oss at **han** (Guds sønn) **skal skyte opp foran hans åsyn**, noe som betyr i Guds nærvær. Dette ordet “**foran**” ble oversatt fra et ord som betyr “**i nærvær av**”.

Så denne sønnen, som en rot av tørr jord ville vokse opp, og likevel var den ikke avhengig av noen påvirkning utenfra, for jorda var ikke bra, den var en tørr jord. Han kunne ikke vokse opp og være avhengig av noe annet enn Guds nærvær. Han var Davids sønn, men til et rike som var ødelagt og ble styrt av Roma, hva var hans arv for Ham? De tilbød Ham ingenting. Det jødiske folket var religiøst, men det var ingen Ånd der, og det var bare et legalistisk show, Tørr Jord. Ingen vann, ingen Ånd. Og likevel vokste denne lille skjøre roten.

Og det er tilstanden til den Kongelige ætten i dag. Vi lever i en tid hvor det ikke er noen vekkelser, ingen vanning av Ånden, ingen arv til å stole på. Denne nasjonen hadde en kristen arv, men den har gått tapt for mange år siden. Og denne nasjonen er veldig tørr, verden er tørr, og Ånden vanner ikke i en vekkelse slik som den har gjort en gang. Jorden er veldig tørr, og likevel er vi fremdeles i Hans Nærvær. Og det nærværet er det eneste som får oss til å vokse opp inn i Ham i alle ting.

Jesus kunne ikke stole på sin arv. Han kunne ikke stole på at den jødiske religionen skulle bistå Ham. Han kunne ikke stole på familie, han kunne ikke stole på sine venner. Han kunne ikke engang stole på apostlene, de forlot ham alle sammen. Men han ble støttet av selve Guds nærvær.

2 *Han* (Guds sønn) *skjøt opp som en kvist foran hans* (Guds) *åsyn*, (ikke en tykk, sunn plante, men en liten skjør kvist av liv som viser seg, og spirer opp som fra en død vedkubbe. Legg merke til at denne scenen forteller oss at den er i tørr mark, som en ørken. Intet liv rundt den for å opprettholde den.) *som et rotskudd ut av tørr jord*. (og derfor forteller Jesaja oss at det resulterte i at) *Han hadde ingen skikkelse og ingen herlighet. Vi så ham, men han hadde ikke et utseende så vi kunne ha vår lyst i ham.*

Ingen skikkelse: Intet utseende, ikke noe synlig ansikt som man ville bli trukket til. Ingen menneskelige egenskaper som vil skille seg ut og tiltrekke seg folks oppmerksomhet.

Ingen herlighet: Det var ingen prakt, det var ingen skjønnhet, det var ingen høyhet, det var ingen majestet. Han ble ikke brakt inn i denne verden med noe av det, til å hjelpe ham på reisen. Alt det som vi kunne se ved observasjon, var det som så ut til å være som en liten skjør kvist av et liv. Men ja, det var liv, og det livet, selv om det var tildekket bak en liten skjørt utseende kvist av et tre, (og husk at trær er et bilde på mennesker i Bibelen), men likevel var han uten fysiske attributter som ville rope ut: "Se på meg".

Det var ikke noe annet som kunne bli sett, uten et tegn på et "*indre liv*", som virket å bli trukket til Nærværet av Lyset. Det er alt du kan se i Jesaja sin beskrivelse av Ham. Han var ene og alene avhengig av Lyset, Guds herlige nærvær, og det alene.

"Og når vi (disse som observerte Ham) *skal se Ham, da er det ingen skjønnhet slik at vi kunne ha vår lyst i ham*. (Det var ingenting ved utseendet hans som skilte seg ut, han var ikke elegant, han hadde ikke en flott kroppsholdning eller en stor fysisk karakter.)

Nei, men Jesaja fortsetter å beskrive ham som:

3 Foraktet var han og avvist av mennesker,

Foraktet, ikke verdsatt, ringeaktet, ynkelig og hånet. Det var med andre ord ikke bare det at hans fysiske utseende var rødlig og liten, men han ble faktisk sett på med forakt og ringeakt. Med andre ord: *“Det å være uverdigg en oppmerksomhet, en respons osv. Betraktet som lavere enn en selv.”* Det ville være en annen ting hvis han var liten av skikkelse, men søt, eller til og med kjekk. Vi kan se på en liten person som ser fin ut og finner behag i våre øyne, og får til og med beundring når vi ser en liten person som er vakker og godt bygget, slik som en idrettsutøver. Men han hadde ingen av disse jordiske egenskapene. Jorden han kom opp i, var helt ufruktbar, tørket opp. Og det betyr at det ikke var noen ting som han kunne stole på for å lykkes i denne verden, bortsett fra lyset som holdt ham i live.

Og derfor ble Han avvist, fornektet, forkastet og kastet ut. Bibelen forteller oss: ***Joh 1:11 Han kom til Sine egne, og Hans egne tok ikke imot Ham.***

Derfor var han ***“en smertenens mann”***. Åh, og hvis vi bare kunne tenke på de sorgene: Foraktet, avvist av mennesker, spyttet på, de prøvde å steine ham, de prøvde å kaste ham ut fra en klippe, og snakket om at han var uekte født. Bare tenk på alle de hatefulle ordene som han må ha hørt da han ble dyttet ut av byen, og fra by til by. Han var virkelig en sorgens mann. Og så legger Jesaja til: ***Og forkastet av mennesker,***

Og det var hans liv. Det var livet til en skjør plante, en plante uten fysisk appell, det livet som vokste opp uten noe ytre ting til å holde fast i for støtte. Da han trengte støtte aller mest, da forlot disiplene ham, de løp bort for å redde sitt eget skinn. Og likevel fortsatte han å elske, han fortsatte å gi, han fortsatte å hjelpe. Han fortsatte å helbrede syke, oppreise de døde, kaste ut djevler som plaget andre, og han fortsatte å gi håp til alle som trengte håp.

Og hele tiden mens han ble jaget ut av den ene byen etter den andre, fortsatte han å hjelpe alle de som han passerte, uten å ta hensyn til kostnadene for seg selv. For all hans sorg var ikke på grunn av noe som han hadde gjort, noe som han hadde fortjent. Men det var på grunn av det som han gjorde for andre. Og mennesker hatet ham på grunn av sjalusi, fordi han hadde noe som de ikke hadde. Et liv så bundet fast til lyset fra Guds nærvær, at alle visste at Gud var med ham.

Og ***han var vel kjent med sykdom.*** Den sykdommen er en **sterk mental lidelse, eller nød over lidelse eller tap; skarp sorg; smertefull sorg.** Med andre ord, han så ikke med glede fram til den neste forkastelsen, det neste steinkastet, den neste spytteklysen hengende ned fra hans ansikt. De neste fornærmelsene rettet mot ham. Alt dette gjorde vondt, det hadde en innvirkning på ham, han bar på det til sin grav.

Og på toppen av alt dette så fortsetter Jesaja: ***Han var som en som folk skjuler sitt åsyn for, foraktet, og vi aktet ham for intet.***

Alt det som han gikk igjennom, det gjorde han for oss, og vi kunne ikke engang løfte ham opp i en høy aktelse for dette. Det står faktisk at vi foraktet ham. Vi avskydde ham. Hvorfor? Hvorfor?

4 Sannelig, våre sykdommer har han tatt på seg, og våre piner har han båret. Men vi aktet ham for plaget, slått av Gud og gjort elendig.

Alt vi så i ham, var bare en refleksjon av våre egne liv. Våre svakheter overførte vi på ham. Våre sorger overførte vi på ham. Han bar våre sorger, og vi visste det ikke engang.

5 Men han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, (de sterke kritikkene og utskjellingene, og irettesettelsene, og alle slagene han fikk, det var) for at vi skulle ha fred, (slik at vi kunne ha fred, slik at vi kunne ha sikkerhet) og ved hans sår har vi fått legedom.

Alt han gjorde var å bare ligge i nærværet av lyset for å modnes. Og langs veien levde han for andre. Og likevel var det ingen som forsto, ingen som støttet det han gjorde, totalt misforstått, og likevel, hele tiden var det for oss han levde. Og i dag tilbyr han sin Ånd til å komme inn i våre liv for å gjøre alt dette på nytt, hvis vi tillater det.

Vil du tillate ham det, vil du sette pris på ham denne gangen, hans liv som du nå lever av?

Paulus sa i:

Gal 2:20 Jeg er blitt korsfestet sammen med Kristus. (Jeg har dødd til mitt selv akkurat som han døde til sitt selv for at han kunne bli korsfestet for meg) **Jeg lever, men det er ikke lenger jeg selv som lever, men Kristus lever i meg. Og det som jeg nå lever i kjødet, lever jeg i tro, den troen som tilhører Guds Sønn, Han som elsket meg og gav Seg Selv for meg.**

21 Jeg forkaster ikke Guds nåde. For om rettferdighet (rett-vis-het) blir oppnådd gjennom loven, så døde altså Kristus forgjeves.

Så hvis vi lever av det samme Livet, den samme åpenbaringen som Guds sønn, da vil også vi bli oppreist sammen med ham når vi lider med ham.

Menighetstidsboken Kapittel 4 - Smyrna menighetstid 18. Hvorfor står Han bare og ser på? Årsaken står i Romerne 8,17-18: Og hvis vi er barn, da er vi også arvinger, Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sant vi lider med Ham, for at vi også skal bli herliggjort sammen med Ham. For jeg er overbevist om at lidelsene i den nåværende tid er for ingenting å regne sammenlignet med den herligheten som skal bli åpenbart på oss.
Hvis vi ikke lider med Ham, kan vi ikke regjere med Ham. Du må lide for å regjere. Årsaken til dette er ganske enkelt at **karakter kan aldri dannes uten lidelse. Karakter er en SEIER**, ikke en gave. **En mann uten karakter kan ikke**

regjere, fordi makt uten karakter er satanisk. Men makt med karakter er skikket til å regjere.

Og siden han vil at vi skal dele endog hans trone på samme grunnlag som han seiret og har satt seg på sin fars trone, da må vi seire for å sitte sammen med ham. Og den lille midlertidige lidelsen som vi gjennomgår nå, er ikke verdig å bli sammenlignet med den enorme herligheten som vil bli åpenbart i oss når han kommer. Åh, hvilke skatter som er gjort klar til de som er villige til å gå inn i hans rike gjennom mye trengsel.

58-0406S Jeg Vet At Min Gjenløser Lever 94. Og dette store mørket som svinger seg over jorden nå, er ikke noe annet enn for å erklære at **lyset** presser sin vei nedover. Når døden henger så nært at det kan skje innen en time ... Om en time fra nå kunne verden møte sin død. Hvis døden henger der så nært, hva forårsaker det? **Det er livet, livet som kommer. Oppstandelsen, påsken for alle Guds barn henger lavt, det er presserende.** Englene kommer ned. **Den store Hellige Ånd beveger seg inn.** Mørket tar sin siste innkreving, for **Lys vil snart være her.** Kristus vil komme, tidsaldrenes håp og glede, **en reell oppstandelse for alle de troende,** "for vi vil ta del med Ham i Hans oppstandelse slik som vi har tatt del med Ham i hans lidelse". **"Den som lider med meg, skal regjere med meg."** Åh, så da, må jeg bli ført hjem til himmelen i en dans på roser, mens andre kjempet for å vinne prisen og seilte gjennom blodige hav. Nei, jeg må kjempe hvis jeg skal regjere. Øk motet mitt, Herre. Det er min bønn.

59-1220E Identifisert med Kristus 75. Identifiser deg med en filmdronning og se hvor du vil ende opp. Identifiser deg med en cowboy eller en tenåring, og se hvor du vil ende opp. Men **jeg utfordrer deg i kveld; identifiser deg med Jesus Kristus i Hans død og Hans oppstandelse, og se hvor du vil være ved oppstandelsen.** **"For hvis vi lider sammen med Ham, da skal vi regjere med Ham."** Gud har gitt oss det løftet. Og **hele mitt ønske er å være lik Ham.** Ta meg, o Herre, og **form meg, og dann meg, form meg** på nytt igjen. Og slik som profeten som gikk ned til pottemakerens hus, sa: **Bryt meg opp og form meg på nytt.**

Jesaja 53:6 Vi fór alle vill som får, vi vendte oss hver til sin vei. Men Herren lot den skyld som lå på oss alle, ramme ham.

7 Han ble mishandlet, og han ble plaget, men han opplot ikke sin munn, lik et lam som føres bort for å slaktes, og lik et får som tier når de klipper det. Han opplot ikke sin munn.

(Herre Jesus, når plagene kommer, når irettesettelsene kommer, når menneskene skal si alt mulig ondt mot meg for ditt navn skyld: La meg være slik som Jesus, det ekte Guds lam som ikke åpnet sin munn.)

8 Ved trengsel og ved dom ble han revet bort. Men hvem tenkte i hans tid at når han ble utryddet av de levendes land, så var det for mitt folks misgjernings skyld plagen traff ham?

9 De gav ham hans grav blant ugudelige, men hos en rik var han i sin død, fordi han ingen urett hadde gjort, og det ikke var svik i hans munn.

10 Men det behaget Herren å knuse ham. Han slo ham med sykdom. Når du gjør hans sjel til et skyldoffer, skulle han se etterkommere og leve lenge, og Herrens vilje skulle ha framgang ved hans hånd.

(Da han led all denne irettesettelsen, avvísningen, fysisk smerte og lidelse, da hadde Gud én hensikt i tankene, Hans Ætt. Det er du ... Meg....)

11 Fordi hans sjel (Guds sønn) har hatt møye, skal han (Gud) se det og mettes. Ved at de kjenner ham, skal den rettferdige, min tjener, rettferdiggjøre de mange, og deres misgjerninger skal han bære.

12 Derfor vil jeg gi ham de mange til del, og sterke skal han få til bytte, fordi han uttømte sin sjel til døden og ble regnet blant overtredere - han som bar manges synd, og han bad for overtredere.

Nå, tilbake til Avdekkingen av Gud.

325. Ja vel. På utsiden var Det ingenting, men alt var på innsiden. Så snart man er på innsiden av Det, så ser du Det. Hvordan kommer du inn i Det; håndhilser på noen, blir medlem? Nei. **Du blir født inn i Det. Dør, blir kvitt ditt gamle grevlingskinn,** ser dere, **ditt gamle selv,** for å komme inn i et nytt.

Skjønner? **Gi slipp på det gamle grevlingskinnet.**

326. Shekinah-Lyset ... Lytt, forkynnere! Forkynnere, jeg vil at dere skal lytte til Dette. Så snart man kommer på innsiden ... Nå skal jeg ta dette helt rolig, for å være sikker på at dere får tak i Det. Så snart man kommer på innsiden av forhenget, under Shekinah Glory, Shekinah-Lyset tar ikke Guds Ord og åpenbarer Jesus som en "spåmann", nei, slik denominasjonene gjør i dag, "mental tankeoverføring, holy-roller, Beelsebul." Shekinah Glory åpenbarer Ham ikke som det.

327. Men Shekinah Glory modner Sæden som er lovet for den tiden, fra Ordet, og viser at Han fremdeles er Liljen i Dalen. Det bringer fram den Sæden, **Liljen i Dalen, Livets Brød, Alfa og Omega, den samme i går, i dag og for evig. Han er den troendes arvedel. Shekinah Glory åpenbarer det til den troende,** at Han er den samme i går, i dag og for evig. Han døde og det er alt sammen ferdig.

328 Så venn, hvis du tror det, hvis du tror det, da har du aldri nådd Shekinah Glory. Hvordan kunne Shekinah Glory noensinne åpenbare Ham i tre personer? Skjønner? Hvordan kunne Shekinah Glory noensinne åpenbare Ham som å ha døpt, mennesker, i navnet til "Faderen, Sønnen, og Den Hellige Ånd", når det aldri var en person i Bibelen som ble døpt på den måten? Hvordan kunne Shekinah Glory begrense Ham til en apostel, når Han er den samme i går, i dag og for evig? Skjønner?

329 Shekinah Glory manifesterer Ham. Det bringer fram Løftesordet, rett ut til deg. Det var grunnen til at Han måtte tildekke Moses' ansikt, fordi Ordet var i

ham. Han tildekket Jesus, som en ydmyk liten Mann, for å hindre at de så Jehovah. Og **Han dekker Seg til i dag, i jordiske kar, med Shekinah.** Utsiden ser ut som en flokk med holy-rollers, gamle grevlingskinn, men **innsiden skjuler Shekinah Glory.** Og **Det modner Skuebrødene** som vi har festmåltid på, og kjører tvers over landet for, hundrevis av miles, ser dere. Det er de troendes Mat. **Det er kun for en troende.** Husk, **Skuebrødet var kun for den troende alene,** ser dere, **Skuebrød-Frø.**

329 Legg merke til det. Hva gjør det? **Denne Shekinah Glory, over Skuebrødet, hindret Det fra å gå tapt.**

(Å, du, jeg kunne forkynne en annen preken om det. Hver gang jeg ser ut til å komme kort, tar han meg rett tilbake til Golgata, og jeg går på mine knær, og selv om det river meg opp der innerst inne, og jeg føler avvising, og jeg føler irettesettelsen, men hver gang den sæden kommer opp fremfor det lyset, og av det lyset blir mitt liv holdt oppe. Dere vet hva jeg snakker om. Gud sender oss prøvelser, ikke så mye av hva han gjør, men vi får oss selv helt forvirret, såre følelser, en sår stolthet, det sårer på grunn av fornektelse eller avvising eller ord som folk kan si, og det river oss ned, men husk en ting, når det skjer, er Gud der. Den lille kvisten av et tre hadde ingenting utenfor seg selv for å stole på. Bare det livet som var i det, og det livet fortsatte å bevege seg opp og opp mot nærværet av det lyset. Og hver gang vi går gjennom våre anstrengelser i livet, og lidelser i vårt emosjonelle vesen, i vårt mentale vesen, Likevel er Gud også der for å forme og danne oss ved den lidelsen til å bli mer lik ham.)

Broder Branham fortsetter:

330 Husk, mannaen som kom fra Himmelen, den ble oppbevart i Shekinah Glory, fra en generasjon til en annen. På utsiden, det gikk orm i det, over natten, det ble fordervet. Er det riktig? På utsiden av Shekinah Glory: "Miraklenes dager er forbi." Skjønner? "Det er bare fanatisme." **Men på innsiden...** Det er innsiden som Gud forholder seg til. Fordi innsiden er Liv, som kommer til Lyset. "Inn i Hans bilde".

La oss bøye våre hoder i bønn. Nådige Far, vi takker Deg for Ditt Lys, Din tilstedeværelse. Hjelp oss til å ha den samme livgivende naturen inni oss, slik at selv om vi er omgitt av død, og er i ferd med å dø, selv om jorden er opptørket, det er ingen støtte, og likevel har vi en natur i oss. Det Livet som er i oss, det som strekker seg ut til Lyset, til Ditt nærvær. Hjelp oss å aldri glemme det når vi kommer inn i de siste dager, der ting kommer til å bli en veldig test. Vi ser allerede hvordan en hel nasjon kunne gå fra å være et demokratisk land, en republikk, til å bli sosialistisk på bare tre måneder, fire måneder, 100 dager. Vi har kommet til det punktet hvor folk gjør ting, ikke fordi de ønsker å gjøre dem, men fordi de blir fortalt at det er til det beste for dem. Det er til en fordel for folket, det er til en større verdi, for det bedre. Nei, det er det ikke. Nei, det stemmer ikke. Guds sønner blir ledet av Guds Ånd. Og hjelp oss Far, til å bli så

avhengige av det Lyset, og bare det Lyset, at vi ikke bryr oss om den tørre jorden som er rundt omkring oss. For vi ber om dette i Jesu Kristi Navn, amen.